

גנזך יד למורשת חיים חזן
סימן 1.2
תיק 1:109

הקף הימים -
[תלכנית ההצגה]

יד
למורשת
חיים חזן

כל הזכויות שמורות

הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו

הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו

**חיים
הזו**

הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו
הנהגתו, חסדו, אמתו, אלוהותו, אלוהותו, אלוהותו

הנה דפוס על ספר
אשר נכתב על ידי
העיתון, על ספר
העניין.

יד

למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

ארכיון הזז
1:109

הוא אצלך, מ"ץ אצלך החובות, מ"ץ אצלך החובות
החשבה הזאת. רצוה נכונה בין החובות
למחשבה לכן ורצוה.

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

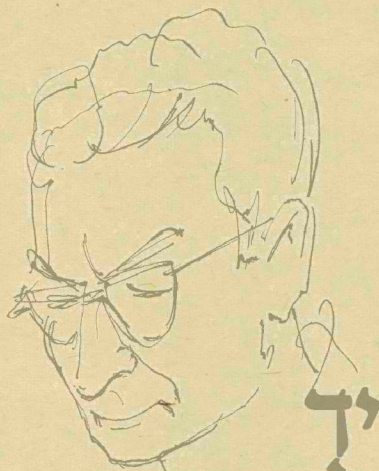
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י
החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

החשבה הזאת ע"י אצלך חשבה הוא ע"י

כבר נוסדה בלשון הו"א אלה אלה
ע"פ פרופ' יעקב "אלם כהנא" רצה

יד
למורשת
חיים הזז

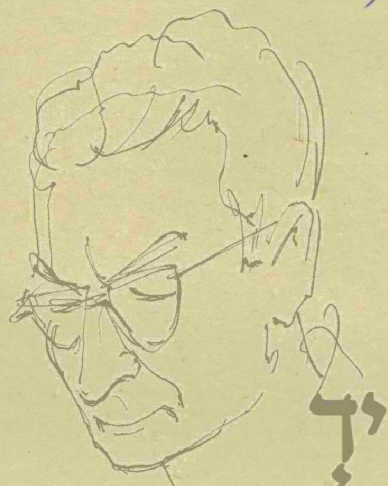
כל הזכויות שמורות

4
משום נפתלי ציונו, שהוא מקנה לעלמא די עילמ
זמנן אוקוס אה צמח ממך שפולן חווס ארמניא
של ציונס. אראבין. א מצולא של 2.

שאלת חקירה

2 באיילן עם 555

יד
למורשת
חיים הזז

כל הזכויות שמורות

תיאטרון ירושלים - הבימה

"בקץ הימים" מחזה על הגאולה, הגאולה כפשוטה, יציאה מן הגלות, וגאולת האדם כמלוא כל עומק המושג, עד קצה התכלית. משמעה עמידה בסופו של הזמן ההיסטורי ותחילת הזמן המשיחי, העל-היסטורי, על סף עולם חדש, אישי, חברתי, קוסמי. "שמים חדשים וארץ חדשה".

שתיהן, הגלות והגאולה, אחוזות וקשורות יחד, ניזונות זו מזו וצוררות זו לזו.

הרב ויוזפא שני גיבורי המחזה. הרב גיבורה של הגלות ויוזפא גיבורה של הגאולה.

הרב, איש מלחמה, עז-נפש לכלי חת, בודד בעמיו, חושש לדחיקת הקץ, לחורבן עולם קיים שהוא גדול בייחודו, גדול בחורה ומצוות, באמונה שלמה בגאולה שתבוא בעתה, מן השמיים.

יוזפא כולו עקידה, כולו שידוך מערכות, חפשי מכל המוסכמות והמקובלות המוסריות והדתיות. חירות מחלסת. "השמים בידנו, אנו גזרנו והוא מקיים".

לשון אחר: "עד עכשיו עשה הקדוש=ברוך=הוא נסים לנו, עכשיו מבקש שאנו נעשה נסים לו".

שניהם תקיפים בדעתם ובאמונתם, זה בכוח עצמותה המתמדה והמכרעת של המורשה הגדולה, בהכרח של שמירת המוחזק ועומד, וזה בקפיצת-דרך מעל לגבולים, מעל לטוב ודע, מעל לשורת ההגיון, לחוך אחרית הימים.

המשימה גדולה. תהום רובצת בין החולין שבמציאות לבין קץ הפלאות. יוזפא יודע עד-היכן גדולה היא עצמותה המתמדה והמכרעת של הגלות, עד-היכן עמוקים מקוריה ושרשיה. לכך הוא נלחם בה בכל חוס לבו, והיא שגורמת לו ליפול.

הגאולה נהפכת עליו לפורענות. תחילתה מתוך ביתו שהוא נהרס. הוא הניח את אשתו, את אולק, והלך אחר יוטה, בת הרב, שאהב בתחילה. כאן הפירצה הראשונה שנפרצה לו.

יוטה עושה יחד עם יוזפא את מלחמת הגאולה, שיחרור האדם משיעבוד הציבור והכלל, משלטון המוסכמות, מזיוף הטוב והקדושה, בצידוק החטא שהוא כביכול בא לשם חיקון העולם. "עולם בחטא ייפדה". היא הורסת עמו להגיע אל לשלמות הגאולה, מפליגה אל אחרית הימים, עד הקצה האחרון. מתוך היסורים ומתוך לבטי לב מחפשת אחר משיח בן-יוסף שהוא עתיד ליהרג, מפקירה עצמה עליו והורסת עצמה. זה הרס גמור מעין ~~מאמץ~~ ערך מוסרי עליון.

אולק אשתו אדם השלם. שלימה היא עם הגאולה כמות שהיתה שלימה עם הגלות. אולם אינה מבינה לרוח הגאולה. אין היא שווה עם יוזפא כדיעה אחת ואין דעתה מתיישבת עם הכוחות האפלים שמשחוללים ~~מאמץ~~ מסכיבה. באותה שעה שעיניה נפקחות לראות נכוחה היא מתייאשת מן הכל ומאבדת עצמה לדעת. מתוך התרוממות הנפש היא מאבדת עצמה, מתוך חשבון אישי שהוא משחנה להיות חשבון גדול נובע בלב.

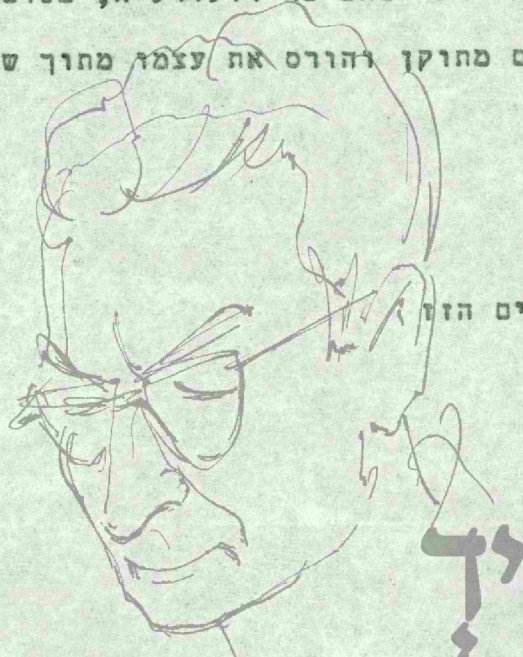
שאר נפשות הפועלות במחזה בני-אדם מן הישוב, מחנוודים בין שני הקטבים, בין הגלות והגאולה. העז שבהם יוסט, שהוא משתמש בגאולה לצרכי הגלות. דולצה אשתו אם החרדה אל שלום הבית. היא הראשונה שרואה בחוש הפורענות שממחרגשת לבוא. יוצא מהם יואל רוסט, שהוא מאוהב בחשאי ביוטה, עלם נלהב, יפה נפש ואציל רוח, וידו קצרה.

סוף, יוזפא מחרס, מנודה לציבור. הוא מסית את העניים הנמצאים עמו בהקדש ועושה אותם שליחי הגאולה. אין למלך המשיח עם להושיעו, ואין לו על

מי לסמוך, אלא על עניים מרודים, מאוסים ושפלים. הם כופים ביד חזקה את
הגאולה על העם, שורפים את העיר ושוודדים אותה.
יש במחזה משום דרכי מהפיכה וזעזועיה, משום נפתולי דורנו, שהוא
מעפיל לעלות אל עולם מתוקן והורס את עצמו מתוך שיכרון חיים והפקירות
של מרדות שבלב.

שמואל הופרט

בראיון עם חיים הזז

יד למורשת חיים הזז

כל הזכויות שמורות

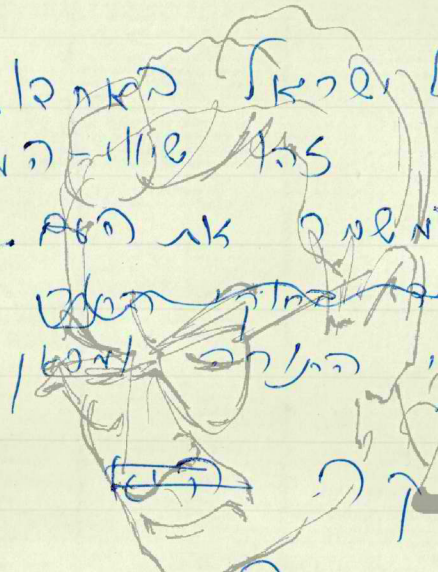

וואס פאר א פראג

וואס פאר א פראג האט אונדז געגעבן קעגן אונז און אונז
אבער אונזערע נאכטעגער אידן, האט אונדז
אונזערע פאטערס און מאמעס

פראג וואס פאר א פראג האט אונדז געגעבן קעגן אונדז
אבער אונזערע נאכטעגער אידן, האט אונדז
אונזערע פאטערס און מאמעס. אונדזערע פאטערס
און מאמעס האבן אונדז געזאגט אז אונדז
אונדזערע פאטערס און מאמעס האבן אונדז
געזאגט אז אונדזערע פאטערס און מאמעס
האבן אונדז געזאגט אז אונדזערע פאטערס
און מאמעס האבן אונדז געזאגט אז אונדז

פראג וואס פאר א פראג האט אונדז געגעבן קעגן אונדז
אבער אונזערע נאכטעגער אידן, האט אונדז
אונזערע פאטערס און מאמעס. אונדזערע פאטערס
און מאמעס האבן אונדז געזאגט אז אונדז
אונדזערע פאטערס און מאמעס האבן אונדז
געזאגט אז אונדזערע פאטערס און מאמעס
האבן אונדז געזאגט אז אונדזערע פאטערס
און מאמעס האבן אונדז געזאגט אז אונדז

אונדזערע פאטערס און מאמעס
האבן אונדז געזאגט אז אונדז

אונדזערע פאטערס און מאמעס
האבן אונדז געזאגט אז אונדז

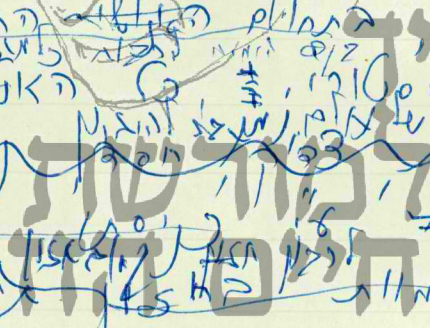
**למודשם
חיים דוד**

אונדזערע פאטערס און מאמעס
האבן אונדז געזאגט אז אונדז

1)

בק"ק היחוס" מנסה לה' העאלוה' העאלוה' העאלוה'
כשיוס' הע' העאלוה' כאלו הע' הע' הע' הע'
מג'ה היס'ן הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'

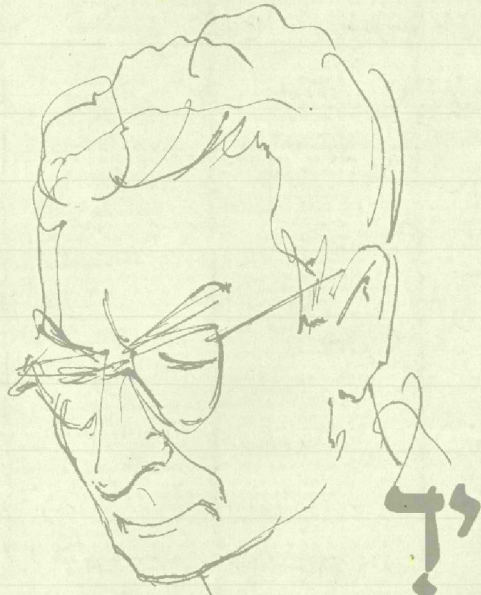
ק"ק היחוס מנסה לה' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
הע'ן הע'ס'ט'ר' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
י'ס'פ'א, ש'ד'ק' נ'ק'ר'ה' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'צ'ו'ן, "ס'ב'ק' מ'ע'ק' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'א'ת'ר' היחוס". הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'א'ר' הע'צ'ח". הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
א'י'ש', ע'א'י'ו' ד'ק'ו'ס'י' כ' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
כ'ס'ן הע' הע'ס'ט'ר' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע' ע'ע'ס' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע' א'ו'ה' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'ע'ס' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'ק'ר'ה' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
כ'צ'י' ג'י'ט'ר' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'

ע'ע'ס' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
ע'ק'ר'ה' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'
כ'צ'י' ג'י'ט'ר' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע' הע'

* הגאון: סבלתי פצצה בלתי נראית. שמואל אשכול
 אהרן גולן ואב, נחמיה זאנוויל וזלכובא לי ליל. הגאון
 הגאון יהוא נוימ עמין זמקין → אבוב אבולמניס,
 עזוב אסו, וזלכוב אשכול, זלכוב אשכול אשכול אשכול
 הגאון, סוף נעימה אב נחמיה זאנוויל: פסעיה יהוא זאנוויל

יד
 למורשת
 חיים הזז

כל הזכויות שמורות

